

Sant Estimem-nos

Desconec si és certa o no la teoria que explica que l'origen del Dia dels Enamorats (14 de febrer) neix als països nordics i se celebra just aquest dia perquè és durant aquestes dates que els ocells s'aparellaven. O si és més o menys certa la història que adjudica el dia de Sant Valentí a l'honor d'un metge romà que es va dedicar a casar legionaris (tot i que es deia que rendien més a la batalla si eren solters) a la Roma de Claudi II. El que sí és cert és que, en ple segle XXI, ningú (o pocs) en coneixen la història exacta, però la majoria celebren la data amb tots els ets i uts. Però el que podia ser una sana excusa per dir a aquells que estimem com ens importen ha perdut de vista la seva funció i s'ha convertit, sense pietat, en una màquina de fer diners. Ja no importa el com estimem sinó el quant destinem a demostrar-ho, i no em refereixo a temps.

M'entristeix veure com, de sobte, l'amor no té a veure amb els actes, les mirades o les paraules i els gestos, i passa a ser quelcom que podem comprar a pes en qualsevol botiga a on, aquests dies, ens generen la necessitat de consumir roba interior sexi, bombons de xocolata en forma de cor o flors vermelles embolicades en paper satinat. En un país de sobres i pandareta que només aconsegueix ser notícia al món per frases com: "*There isn't enough bread for so many chorizos*" (No hi ha prou pa per a tant xoriço), em resulta surrealista que encara ens sobri temps per preocupar-nos per quants diners hem de destinar a comprar-nos regals mutus per demostrar que ens estimem.

L'escriptor i guionista Albert Espinosa en sap molt del que de veritat compta en l'amor, i per extensió, a la vida. En tots els seus projectes (potser el més conegut és la sèrie *Polseres vermelles*, que emet actualment TV3), ha seguit una mateixa línia de pensament, una ideologia que ha etiquetat com a "món groc", títol del seu primer llibre, i ha fet gala d'una sensibilitat absoluta basada en les seves experiències vitals, que sempre ha sabut explotar des de l'optimisme. Albert Espinosa és un defensor dels somnis, dels instants invisibles per a molts i visibles per a pocs, dels xiuxiuejos i, és clar, també de l'amor. El disecciona en els seus llibres i en parla, també, al llibre de Víctor Amela i Roser Amills *Paraules d'Amor. 101 declaracions apassionades*, on el defineix com un joc d'escacs on cadascú estima a la seva manera i on no cal jutjar formules, sinó resultats.

En la mateixa línia filosòfica d'aprofitar els moments, Jackson Brown, un pare preocupat per la felicitat del seu fill, un dia escriu un llistat de consells per fer que la seva vida sigui més feliç. Una espècie d'autòpsia de la vida, d'allò que de veritat et deixa sense aire. El seu fill va fotocopiar la llista i va repartir-la entre els seus amics de la universitat. Al final, tot plegat va arribar a una editorial que va publicar-ne un llibre: *Viure feliç. Happy end* per a una història que va portar Jackson Brown a compartir amb tothom una saviesa que no s'aprèn ni amb carreres universitàries ni amb màsters a l'estranger. Si ens hi fixem, d'entre tots els consells que aquest pare va voler regalar al seu fill (sense cost econòmic, però sí emocional), no n'hi ha cap que digui: com més diners et gastis en regals més sabran els altres que els estimes.

Per això m'agrada pensar que dies com Sant Valentí, en siguem més o menys partidaris per ideologies, polítiques o pensaments diversos, ens poden servir com una excusa perfecta per dir als que tenim al costat que ens agrada tenir-los amb nosaltres. Però és bo, també, tenir clar que per fer això no calen grans inversions econòmiques, sinó petites inversions en intangibles: temps, imaginació i creativitat i, sobretot, voluntat positiva. Simplement, demostrar que allò que sentim ens recorre, de veritat, el cos des de la punta del dit petit fins al cervell. I tenir la capacitat d'expressar-ho amb paraules i fets. Per Sant Valentí, doncs, Sant Estimem-nos pel que hem viscut plegats, però sobretot pel que ens queda per viure.

Feliç dia dels que s'estimen. Que, ben mirat, potser hauria de ser cada dia, no?

